

17 червня – День медичного працівника Зі святом, колеги!

Вітаємо!

ДОРОГІ МЕДИЧНІ ПРАЦІВНИКИ!

Висловлюю найтепліші слова вдячності представникам найгуманнішої у світі професії.

Ваша праця завжди потрібна людям, адже Ви стоїте на варті здоров'я народу, повертаєте надію людям, допомагаєте зціленню хворих.

Тож у день професійного свята прийміть найщиріші слова вітання і побажання великого щастя, благополуччя Вам і Вашим родинам.

Хай у Вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці – доброта, а у справах – мудрість та виваженість.

Богдан ЧЕЧОТКА, голова комісії з питань охорони здоров'я, материнства та соціального захисту Львівської обласної ради

Вітаємо!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Здоров'я та життя людини знаходяться в руках Бога та лікарів. Тому професія медичного працівника не знає ні свят, ні вихідних, вимагає професіоналізму, великого терпіння, мужності, душевної чуйності. Можна сміливо сказати, що своєю добродією та служінням людям, лікарі врятували тисячі життів, подарували надію і віру в майбутнє.

Наше професійне свято – знак уваги та поваги суспільства до лікаря. Я щиро вдячний Вам за самовіддану працю, співчуття і турботу, які Ви даруєте людям. Нехай Вас ніколи не покидає впевненість у правильності обраної професії! Бажаю Вам наснаги, оптимізму та радощів від спілкування з рідними і близькими. Нехай Ваша душа завжди буде відкрита для добра й любові. Будьте здорові і пам'ятайте, що життя – це найвища цінність, незважаючи на будь-які негаразди.

Юрій БІЛИЙ, голова Львівської обласної організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Вітаємо!

Головне управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації сердечно вітає всіх медичних працівників Львівщини з професійним святом.

Професія лікаря – одна з найдавніших і найшанованіших, бо людина завжди потребувала медичної допомоги, незважаючи на вік і фах, посади і достатки. Це найгуманніша і найпотрібніша людям професія.

Найдорожче, що є у людини, це – здоров'я. Своєю самовідданою працею, вмiлими руками, чуйним серцем люди в білих халатах дарують життя новонародженим дітям, повертають здоров'я і віру сотням тисяч людей. У мороз і спеку, вдень і вночі, незважаючи на власні проблеми і турботи, лікарі поспішають на поміч у найскладніші хвилини життя кожної людини.

Галузь охорони здоров'я сьогодні переживає нелегкі часи, проте престиж професії залишається дуже високим. Великою є відповідальність, яку ми несемо перед людьми, які вірять нам і звертаються в радості і в горі. Впевнені, що у кожного мешканця нашої області знайдеться немало теплих слів подяки усім медичним працівникам.

Щиро вітаю усіх: лікарів і медичних сестер, молодший і технічний медперсонал, завідувачів відділень і організаторів охорони здоров'я, студентів медичного університету і коледжів, викладачів і професорів!

Будьте ж і самі здорові, зберігайте бадьорість і оптимізм! Бажаю усім, хто присвятив своє життя служінню добру та людяності, невичерпних сил і завзяття, творчої наснаги у складній і виснажливій праці. Нехай щастям і любов'ю наповнюється кожен день Вашого життя, а праця на благо людей приносить задоволення і радість. Нехай завжди і в усьому Вас супроводжує успіх! Нових планів і здобутків, надійних колег і вірних друзів, злагоди і добра Вам і Вашим родинам, щастя і здоров'я Вашим дітям!

Нехай почуття піднесення й гордості за свою професію ніколи не зникають у Ваших душах!

Хай це свято відгукнеться в серцях тисяч вдячних Вам людей, до лікування яких Ви приклали свої вмілі руки і трепетні серця.

Щиро дякую Вам за вірність нашому медичному фаху і щоденну самовіддану працю!

**Орест СЕРЕДА, в.о. начальника
головного управління охорони здоров'я
Львівської обласної державної
адміністрації, Заслужений лікар України,
кандидат медичних наук**

ІЗДА М'ДИЧНІ ПРАВА ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№ 6 (125),
червень 2012 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПЕТ

Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

*Всім вам уклін
за недоспані ночі,
Руки невтомні
і лагідні очі.
З вами міцніє
і квітне держава.
Слава професії лікаря,
слава!*

Як парость виноградної лози...

Звернення Всеукраїнського об'єднання «Письменники Бойківщини»

Будь-яку націю насамперед визначає мова, закладена генетично, яка є не тільки душею народу, його найбільшим і найдорожчим скарбом, а й могутнім державотворчим інструментом. Мова – це витвір тисячоліть, з дуже глибоким корінням. Неповага до історії свого народу, його мови, до пам'яті предків – джерело всіх наших негараздів як особистих, так і державних. Мова сьогодні – це не лише справа мовознавців, це – категорія культури, етнології, соціолінгвістики. Вібрація землі і нашої мови мають встановлений ритм, вони йдуть в гармонії. Та на жаль, Україна зараз перебуває у стані мовного дискомфорту: суржик у радіо- і телепередачах, потворні тексти сучасних так званих пісенних хітів української естради, тотальні англомовні та російськомовні примітивні передачі, бізнес-шоу, конкурси, політичні діалоги на чужинській мові та ін. Якщо українці прагнуть стати сильною і прогресивною нацією, то починати треба з повернення до рідної мови та її очищення від забруднень і спотворень.

Надто багато драм було у нашої бездержавності. Віками імперії різного роду поневолювачів жорстоко гнобили наш народ, реакційною системою переслідувань і винищення українців витісняли українську мову з різних сфер життєдіяльності нації. І цей сумнозвісний факт, беззаперечно, відбився на розвитку нашої мови. На жаль, у вже декларативно незалежній Україні продовжується безперервна русифікація інформаційного простору, нав'язується і панує атмосфера зневаги до всього українського, антиправове обмеження, зневага і навіть вороже ставлення до української мови, культури та історії. І це зрощення у владних структурах, церкві, навчальних закладах, публічних програмах, ЗМІ вносить відповідно в українське суспільство вірус розколу, вірус агресивності, болючу дисгармонію, стимулює антиросійські настрої у наших громадян. Просто незбагненно, як

можна зневажати мову землі, яка тебе вигодувала і зростила. Не можна служити народові, убиваючи, ганьблячи його мову, бо зневага мови – це зневага народу. Недарма відомий поет Володимир Сосюра, уродженець Донеччини, писав: "Без мови рідної, юначе, й народу нашого нема".

Кожен день нав'язаної русифікації – то є згуба для нашого народу і всієї України. Це приведе до трагічної національної роз'єднаності, матимемо ще чимало розколів – собі на недолю, а ворогам на втіху. Рідна мова має бути єдиною, як і мати, а вивчати й знати інші мови – це ще й свідчення високої культури людини.

Примусово русифіковані українці мають природне право повернутися до своїх національних витоків, інакше у нас ніколи не буде порядку і стабільності. Народ України штучно роз'єднаний за політичними, ідеологічними, релігійними, національними і мовними ознаками. Хіба можна давати на поталу нашу рідну українську мову, про яку Тарас Шевченко сказав, що вона – "Господа слово"!

В сучасній Україні майже нічого не робиться для того, щоб, за словами Олесь Гончара, "пробудити і зміцнити в людині почуття гордості за свій народ, за його творчий геній, що так розкішно явив себе в мові, чію красу, милозвучність, гумор, виняткову образність і поетичність визнає сьогодні весь культурний світ" (О.Гончар. Саморозквіт нації // Культура і життя. – 2008. – 16 січ. – С. 2). У нашому складному, розхристаному сьогодні митці воєдино повинні вести толерантну "культурну війну". І у нашій боротьбі – мистецька зброя, якою є кожне вивірене Слово, кожен поетичний рядок, влучна метафора, гострий гумор чи сатира, влучна пересторога. Ми, письменники, представники творчої інтелігенції України, чітко усвідомлюємо, що нашої громадянської позиції "ходіння в народ" недостатньо для збереження рідної мови,

української нації. Без адміністративного втручання, рішучих радикальних змін саме в цей час Україна може втратити назавжди свою незалежність. Не можна мовчати, коли з наших традицій, мови, нашої історії відверто, цинічно і безкарно знущаються. Наступ на все наше, рідне, створене віками, – це злочин перед народом. Ми повинні захищати Богом дане нам своє життя на своїй землі. Треба сміливо й відверто вголос сказати те, що до глибини душі турбує українців. Ми звертаємося до парламентаріїв, депутатів різних рівнів, Міністерств культури та освіти України, керівників культурно-мистецьких організацій припинити нарешті маніпуляції відносно мовного питання. Ми живемо в Україні, і єдина державна мова в Україні – українська. У час передвибірної кампанії Віктор Янукович постійно наголошував: як стане президентом, то вислухає кожного, кожен буде почутий ним. Ми, члени Всеукраїнського об'єднання "Письменники Бойківщини", суголосні з мільйонами українців, які нині волають про захист рідної української мови, вимагаємо, щоб нарешті нас усіх почули.

Від імені письменників:

**Любов РУДАВСЬКА-ВОВК,
лікар Самбірської Центральної районної лікарні,
голова ВО "Письменники Бойківщини",**

**Іван ХЛАНТА,
доктор мистецтвознавства, кандидат філологічних
наук, заслужений діяч мистецтв України,**

**Ірина ГАРМАСІЙ,
голова Закарпатського відділення Міжнародної
громадської організації "Світовий Конгрес Бойків".**